

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

לד.

עין משפט
גר מצוה

קם א מיי פ"ו מהל' מזוזה
הל"ח טוש"ע יו"ד סימן
רפו סעי' ט:

קסא ב מיי' שס הל"י טוש"ע
שס סעי' יע:
קסב ג מיי' שס טוש"ע שס

סעי' יח:
קסג ד מ"י פ"ו מהל' תפילין
הל"ב סמג עשין כג

קסד ה מיי פ"א מהל'
:3
טוש"ע יו"ד סי' רפט סעי'

תפילין הל"ח סמג
עשין כג דה טוש"ע יו"ד סי'
רפח סעי' ו:

קססה ו מיי פ"ח מהל'
תפילין הל"ח סמג
עשין כב טוש"ע חו"ח ס' לב

קסו ז מ"י פ"א שם הלי"ט
קמג שם טוש"ע שם

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

מ"ר **בשרותא** אומר מוזהות בפרשה שניה שאין י"ט משמע ק"ט דכתיבי מחזות מלך צ"י וי"ן ולא מחזות חקר דהא רבי ישמעאל אית ליה י"ט א"ל למסורת בריש סנהדרין (דף ד':) גבי לטעמא ומיהו אין ראהיה מזה דה"ל אשכחן ר"ע דלתי אית י"ט א"ל למסורת דה"ל איהא דלעטפא וצפרקא וצ"ל שעה

(פסחים דף לו.) אית ליה יא אס
לתקנות ט: **נאמר** כאן בתיבה
ונאמר דה"ל בתיבה. ופירש קונטרס
גבי נא דכתיב וכחז לה ספר
כתיבות וקשיל דהא חזן (גיטין דף
יט.) על עולא זית ועל קרן של
פרה טובטין כאן דוקאמר ספר
למספירת דברים וגרלה לפרש דדריש
המספירה לפירוש סוטה ב) או ממשיכה
דמחשבה מורה שמלך כחז דכתיב
(דברים י) וכו' לו אשכח המורה
הוא על ספר והיינו מנהג לדרוש
האמר דאדרבה גירוף מנהג וי"ל
דמחשבה וס"מ חזות בדרוש ומנחם

מ"ר: **כמה** שנאמר **זהו** בן.
פירש בקונטרס כלומר וזריכה לכתב
בדיו בין מוחה בין גט כמה שנאמר
להלן ותימה גדולה פירושו דהא
מכשירין גט בסיקרא ובסם (גיטין
דף יט.). מ"ר:

ובתבתם אמר קרא בתיבה
תבה והדר על
מוצות. נרץ הוא לדרש דכתיבה
תמה לזה מלוי לממר אמר קרא
וכתבתם והדר על מוצות והדר
בתיבה דהתם ובתבתם על האזנים ולא
מאשרין ובתבתם והדר על האזנים ולא
מכתיבה תמה דרש כדפירש הקוטר
דכתיבה תמה לא שייך על האזנים
לפי שניה מתחיתם. מ"ר:

ר' מאיר דתניא מוזהרות שומע
בפרשה שניה שאין תלמוד
יו אלא למעט מעטום הכתוב
ינינו צריך כשהוא אומר ^דעל
ה ת"ל שתי זה בנה אב כל
פרט לך הכתוב שתי ת"ר
תיבה ונאמר להלן כתיבה מה
ן ו נאמר כאן כתיבה ונאמר
האבנים נראה למי דומה דנין
ות ואין דנין כתיבה הנהוגת
אמר להלן ^דויאמר להם ברוך
זה הספר בריו אמר ליה רב
וזה ואת אמרת גילף כתיבה
על המזוזות ומאחר דכתיב
זה ^ה שיה ^ה הוא אמינא ליכתבא
שבתפלין מעכבות זו את זו
ה אמר רב לא ^ה נצרכא אלא
ולא לאידך דרב יהודה דאמר
לה מארבע רוחותיה פסולה:
ת"ר
כתיבה: ליכנסה אפנים. יתקפה
כתיבה תמה והדר על המזוזות:
לטעמא

וְהַיְלֵכְתָּ כְּרֹב וְשֹׂמֵל לְחֹמְרָא. (ומלריך מזהו לתרווייהו דס"ל כרי)
 יסוד: לול הפסוק מן הכים לעליה. זהו דרך יא' ארצה חמאע
 והעליה ועלין לה מן הכים במעלות ועושין ד' מחילות כבי המעלות
 למטה כרי שלא ידן אדם מן העליה לביט מן חס בראש עשיה
 ועושין פתח במחילות וכן עושין כלי

ארעתא דגינה הוא ד' כרבה ורב יוסף ורב א' לחומרא ^א והילכתא איתומר לול ^ב פתוח מ' הווא אם ב'יש לו פתח אם יש לו ב' פתחין חיי' פפא ^ג שמע מינה מדר דאית ליה ארבעה בא' פשיטא לא צריכא אף אמר אמימר האי כ' במזוזה אמר ליה רב ^ד ליה פצימין א"ל איקלע לבי מר שמואי דלא הוה ליה אלא ועבידא ליה מזוזה א דאמר ר"מ מימין משמ' דתניא ביתך ביאתך מ' הימין או אינו אלא מ' תלמודא אמר רב ^ה דבי עקר איניש כרעי' שמואל בר אחא קמי דרבא בר עולא אמר

הכהן ארון אחד ויקֹס
אזנו כוֹסֵי זָרִין לו פָּעִים חַלְתָּ סָף
כְּמִשְׁקוֹ וְחֶבֶד מִפְּרֶסֶם לָקֵט
מִיַּיִם צוֹהֵל לְבִית שֶׁאֵין לוֹ אֲלֵל
נִפְעָמִים אֶחָד : מֵאֵי הַיָּם . מִגֵּן דִּמְמִין :
יִצְחָק בְּיָאֵר מִן הַיָּמִין . לֵבָיִךְ יִמֵּן לְבִיאָה :
לֵבָיִךְ **יִצְחָק** . לֵבָיִךְ וְלֵא נִפְעָמִים :
בְּכוֹר אֵישׁ בֵּית ה' : כִּשְׂהִיה
נִכְנֵם לִפְתָּח עֲשֻׂה מִזְרָח
וְהִדָּק מִתְּעַבֵּד הֵלֵל אוֹתוֹ מִיַּמִּין
הַיָּסִיד תִּתּוֹן אֲלֵל קִיר צִפוּי שֶׁל
(א) מִזְבֵּחַ מִיַּמִּין בְּכוֹר אֲלֵל הַמִּזְבֵּחַ
לֵבָיִךְ דָּרָךְ יִמֵּן הַיָּד צִדִּיק . וְכֵן
אֲדַמַּר הַגִּמְלוֹת דָּרָךְ בִּיאָה לִיִּתֵּן
מִיַּמִּין : מִיעֵץ כִּסְחוֹל לַמוֹזֵחַ (א) .

הָלַךְ עַל הַסֶּפֶר אַף
הָלַךְ כְּתִיבָה מִדֶּה לְהִלָּךְ
כְּתִיבָה הַנְּהוּגָת מִדֶּה לְהִלָּךְ
לְדִירוֹת מִכְתִּיבָה שְׂאִינִי
מִפּוֹ יִקְרָא אֱלִי אֵת הַ
אֲחָא בְּרִיָּה דְרַבָּא לְרַבִּי
כְּתִיבָה אֲמַר קִרָּא ^{יב}
[וְכַתְּבָתָם] הָאִי גִיּוּרָה
אֲפִלּוּ וְלִיקְבָּעָה אֲמַרִּי
וְאֲבִינָא כְּתִבָּא אֲחָד מִסִּינִי
וְיִלְקֻצּוּ שֶׁל יו"ד הָאֵל
רַב יְהוּדָה אֲמַר רַב ^{יג}

מסורת הש"ס

[illegible]

זרה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה אע"פ דרגיל
כו' ומשמע בחדר אחד
נזיר: (3) ד"ה מימין צבוא
כו' קיר פשוט של מזרח
וכתיב אצל המזבח מימין
צבא אלמל: (1) ד"ה מיטע
המזבז למזרח אחת שאס:
(ד) ד"ה לללן וכו' ספר
בריתות הסד' ולח"כ מ"ה
לללן וכו' האנזים הסד'
לח"כ מ"ה טוגא לדורות
אבל כחית כלל:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]